

References

1. Road Map of Partnership in strategic communications between National Security and Defence Council of Ukraine and NATO International Secretariat (2015). MFA of Ukraine. Retrieved from: http://mfa.gov.ua/mediafiles/sites/nato/files/Roadmap_Ukr.pdf [in Ukrainian]
2. Lipkan, V.A. (2016). Strategic communications: dictionary. Kyiv: Lipkan [in Ukrainian].
3. Presidential Decree №555/2015 On National security and defence council decision dated 2 September 2015 "About new edition of Military doctrine of Ukraine. Retrieved from: <http://www.president.gov.ua/documents/5552015-19443/> [in Ukrainian].
4. Presidential Decree №92/2016 On National security and defence council decision dated 4 March 2016 "About Concept of security and defense sector development". Retrieved from: <http://www.president.gov.ua/documents/922016-19832/> [in Ukrainian].
5. Presidential Decree №240/2016 On National security and defence council decision dated 20 May 2016 "About Strategic Defence Bulletin". Retrieved from: <http://www.president.gov.ua/documents/2402016-20137/> [in Ukrainian].
6. Dubov D. (2017). Policy of cultural diplomacy in implementation of state strategic communications. Scientific papers of V.I. Vernadsky National library of Ukraine, № 46. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nbnbumviv_2017_46_6 [in Ukrainian].
7. What is cultural diplomacy? Cultural diplomacy initiative. [Retrieved from: http://www.culturaldiplomacy.org/index.php?en_culturaldiplomacy#_ftn3 [in English].
8. [MFA has new function – public diplomacy] (2015). MFA of Ukraine. Retrieved from: <http://mfa.gov.ua/ua/press-center/news/43433-v-mzs-stvoreno-novij-napryam-robotipublichna-diplomatija/> [in Ukrainian].
9. Rozumna O. (2015) Cultural diplomacy of Ukraine: status, problems, perspectives Retrieved from: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/kultu_dypl-26841.pdf. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 18.10.2018 р.

УДК 37.035.6 : 39

Пилипів Володимир Іванович
кандидат історичних наук, доцент,
ректор Київського університету культури
ORCID 0000-0001-6548-1405
pylypiv@ukr.net

АРХЕТИПНІ КУЛЬТУРНІ СИМВОЛИ ТА ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ: ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ

Метою дослідження є аналіз місця і ролі архетипних культурних символів у формуванні культурної ідентичності канадських українців. **Методологія** дослідження спирається на Для проведення дослідження використані описовий, герменевтичний, культурно-історичний та інтегративний підходи. **Наукова новизна** полягає у спробі обґрунтувати значення та окреслити основні завдання дослідження архетипних культурних символів, які впливають на формування культурної ідентичності українців Канади. **Висновки.** Синоптичні первинні культурні символи є архетипними символами. Вони надають сенсу і мети всім елементам культури, виступаючи смислокреативним екзистенційно-символічним феноменом, укоріненим у несвідомому певної спільноти. Вони сприяють декодуванню множинності смислів культури та її унікального досвіду, «перекладаючи» архетип мовою культури. З архетипними символами необхідно взаємодіяти не лише у синхронному, а й у діахронному аспекті, враховуючи нюанси передачі інформації від однієї генерації до іншої. Досить часто архетипні символи виступають медіаторами у просторі між поколіннями, оптимізуючи діалог представників різних генерацій. Архетипні культурні символи роблять неоціненний внесок у процес національної ідентифікації, виступаючи при цьому одним із способів осмислення та інтерпретації навколишнього світу. Для канадських українців вони уособлені у національній кухні, виробках художньої творчості та рідній мові. За допомогою цих символів українці усвідомлюють свою приналежність до певної національної і культурної групи, своє призначення у світі та формують власні життєві стратегії.

Ключові слова: культура; ідентифікація; символ; архетип; художня творчість; їжа; мова.

Пылыпив Владимир Иванович, кандидат исторических наук, доцент, ректор Киевского университета культуры
Архетипические культурные символы и формирование культурной идентичности украинцев Канады: к постановке проблемы

Целью исследования является анализ места и роли архетипических культурных символов в формировании культурной идентичности канадских украинцев. **Методология** исследования. Для проведения исследования использованы описательный, герменевтический, культурно-исторический и интегративный подходы. **Научная новизна** заключается в попытке обосновать значение и очертить основные задачи исследования архетипических культурных символов, которые влияют на формирование культурной идентичности украинцев Канады. **Выводы.** Синоптические первичные культурные символы являются архетипическими символами. Они придают смыслы и цели всем элементам культуры, выступая смислокреативным экзистенциально-символическим феноменом, укоренившимся в бессознательном определенного сообщества. Они способствуют декодированию множественности смыслов культуры и ее уникального опыта, «переводя» архетип на язык культуры. С архетипическими символами необходимо взаимодействовать не только в синхронном, но и в диахронном аспекте, учитывая нюансы передачи информации от одного поколения к другому. Достаточно часто архетипические символы выступают медиаторами в межпоколенном пространстве, оптимизируя диалог представителей различных поколений. Архетипические культурные символы вносят неоценимый вклад в процесс национальной идентификации, выступая при этом одним из способов осмысления и интерпретации окружающего мира. Для канадских украинцев они воплощены в национальной кухне, изделиях художественного творчества и родном языке. С помощью этих символов украинцы осознают свою принадлежность к определенной национальной и культурной группе, свое предназначение в мире и формируют собственные жизненные стратегии.

Ключевые слова: культура; идентификация; символ; архетип; искусство; еда; язык.

Pylypiv Volodymyr, Ph.D. in History, Associate Professor, Rector of the Kiev University of Culture

Archetypal Cultural Symbols and the Formation of the Cultural Identity of Canadian Ukrainians: Problem Statement

The aim of the study is to analyze the place and role of archetypal cultural symbols in the formation of the cultural identity of Canadian Ukrainians. **Methodology.** The authors have used the descriptive, hermeneutic, cultural-historical, and integrative ap-

proaches. **The scientific novelty** is to attempt to substantiate the significance and outline the main objectives of the study of archetypal cultural symbols that influence the formation of the cultural identity of Ukrainian Canadians. **Conclusions.** Synoptic primary cultural symbols are archetypal symbols. As a meaning-creative existential-symbolic phenomenon deeply rooted in the unconscious of a particular community, they give meaning and purpose to all elements of culture. They contribute to the decoding of the plurality of cultural meanings and its unique experience "translating" the archetype into the language of culture. It is necessary to interact with archetypal symbols not only in the synchronous but also in the diachronic aspect taking into account the nuances of information transmission from one generation to another. Quite often, archetypal symbols act as mediators in the intergenerational space optimizing the dialogue of representatives of various generations. Archetypal cultural symbols contribute greatly to the process of national identification, being at the same time one of the ways of understanding and interpreting the surrounding world. For Canadian Ukrainians, they are embodied in the national food, artwork, and mother tongue. Due to these symbols, Ukrainians realize their belonging to a certain national and cultural group, their purpose in the world, as well as form their own life strategies.

Key words: culture; identification; symbol; archetype; art; food; language.

Актуальність дослідження. Культура є зумовленим способом індивідуальної або колективної поведінки, яка вкорінена в минулому і спроектована у майбутнє. Вона є циклічною: сучасність не існує без минулого, а майбутнє неможливе без сучасності. Культурна специфіка народу/нації – це сукупність історичних, надісторичних і екологічних факторів, а національна психіка – таємнича сила, яка прихована в національних звичаях, усній традиції та мові. Саме ця владна сила, яка знаходиться за межами нашого свідомого сприйняття, мотивує нашу поведінку і є тригером наших імпульсів. Неявний, мінливий і часто невизначений національний характер проявляється у всіх аспектах життя нації – як в історичних досягненнях, так і в трагедіях [7].

Приналежність до певної культури полягає у суспільному досвіді спільноти, який об'єктивувався та інституційований у певному способі життя, характерний для членів окресленої спільноти та відрізняється від способу життя іншої спільноти і є унікальним. У психологічному контексті він сприяє відчуттю приналежності та соціальної унікальності. Завдяки унікальності, приналежність до певної культури стає підґрунтям формування етнічної ідентичності.

Сенсозмистовна і сенсоутворююча сутність культури є символічною. Можна стверджувати, що культура «зіткана» з символів. У символах закладено досвід групи, зокрема стабільні аспекти цього досвіду. Таким чином, культура постає символічним патерном життя окремої спільноти. Виходячи за межі емпіричної конкретності, життєві патерни ідеалізуються через символізацію, надаючи конкретному досвіду сенсу та цінності. Символізуюча функція культури надає їй імпульсу до розвитку. Глибоке розуміння культурних символів, їхньої трансплантації до культури-реципієнту надає можливості досліджувати стабільність та мінливість культурних патернів певної спільноти у синхронному та діахронному аспектах, що є надзвичайно важливим в умовах сучасних глобалізаційних процесів.

Аналіз досліджень і публікацій. Ч. Кулі та Дж. Мід досліджували соціокультурний світ символів, які забезпечують міжсуб'єктні взаємодії, що функціонують у мові, культурі та особистісних структурах [8; 9; 17]. Суттєвий внесок у пізнання культури як світу символів зробив Е. Кассіпер. Різноманітні сфери культури визначались ним як символічні форми, а людина як «істота, що створює символи» [5; 6]. Символічну антропологію розвинув Л. Вайт, який вважав, що культура залежить від символів, які людина використовує як ключі до світу [20; 21]. Культурні патерни крізь призму системи кодування та символізму міфів як ядра культури досліджували Л. Шинкарук, В. Шинкарук, Г. Салата, Т. Данилова [18; 19]. Наразі феномен символу та символізм культури привертають все більше уваги та потребують ґрунтовної розробки. Однією з цікавих і перспективних тем є роль символів у формуванні культурної ідентичності.

Метою дослідження є аналіз місця і ролі архетипних культурних символів у формуванні культурної ідентичності канадських українців.

Виклад основного матеріалу. За доби перших українських поселенців у Канаді (1891 р.) і дотепер українська діаспора зберігає і пропагує свої культурні цінності, формуючи власну культурну традицію. Численні фактори зумовили українську еміграцію з України, і кожна з трьох хвиль української еміграції до Канади відрізнялася одна від одної економічним становищем переселенців, їхнім освітнім рівнем і політико-національною орієнтацією.

Українська мова, традиційні українські страви, яскравий національний одяг перетворилися на складову культури канадських українців. Сьогодні представники канадського українства визначають себе як частину процвітаючої культурної спільноти, яка заохочує відчуття приналежності, збереження та розвиток мови та традицій, сильну політичну волю та інтерес до українського мистецтва. Як зазначає Д. Пудерак, виконавчий директор Ukrainian Canadian Congress – Saskatchewan Provincial Council, «сьогодні наші члени все ще є творцями нації. Завдяки збереженню та зростанню української канадської культури, ідентичності та прагнень... ми змогли розвинути сильні громади з великою громадянською гордістю, підтримкою зусиль з імміграції та доповнити яскраву мультикультурну ідентичність Саскачевану» [12].

Українська культура, як і будь-яка інша, просякнута символами, які передають її смисли від однієї генерації до іншої. Символи культури можуть бути двох типів – зовнішні та внутрішні, тобто, видимі та невидимі. Зовнішні символи стосуються моделей поведінки або результатів поведінки, які сприймаються іншими. Серед них танці, зібрання членів діаспори, живописні та мовні презентації, предмети мистецтва тощо. Хоча внутрішні символи зазвичай передаються за допомогою зовнішніх

символів, вони досягаються розумово або інтуїтивно, а не лише споглядаються. Вони включають вірування, цінності, почуття та ідеї, наприклад, релігійні вірування, політичні чи соціальні цінності, такі як цінність демократії; легенди, міфологію або історію конкретної групи і почуття групової самоідентифікації.

Збереження етнічної ідентичності усіма генераціями не обов'язково означає збереження всіх символів, що містяться в культурі. Насправді повсюдність культури не означає, що всі її символи, однаково значущі або прийняті всіма членами спільноти. Люди вибірково використовують культурні символи. Особливо це стосується різних поколінь, які живуть у культурно різноманітному середовищі.

Представники третього покоління емігрантів можуть суб'єктивно ототожнювати себе зі своєю національною групою, навіть не знаючи національної мови, не практикуючи національних традицій, не беручи участі у національних організаціях. Серед українців, які мешкають на території Канади, найдовше зберігаються і найчастіше зустрічаються три типи видимих символів культури, такі як українська кухня, вироби українського художнього мистецтва (писанки, вишиванки, картини) і викладання української мови дітям.

Така стабільність культурних символів зумовлена тим, що всі символи, які приймаються і поділяються громадою, стосуються досвіду самої спільноти. Всі структуровані символи є символами групового досвіду, навіть якщо вони створені окремими особами. Отже, дослідження культурних символів є вивченням минулого досвіду групи.

Важливо розрізнити первинні та вторинні символи. Первинні символи відносяться до загальнолюдських цінностей, які базуються на бінарних опозиціях (Добро–Зло; Життя–Смерть; Краса–Потворність), і забезпечують унікальне їх відображення. Наприклад, безконечник на писанці вказує на те, що життя не є легким прямим шляхом, що воно складається як з добра, так і зі зла, але можна рухатися з одного боку крилатої лінії і таким чином утримуватися від зла і сприяти добру. Вторинні символи є результатом рефлексії на первинні символи, спроба зрозуміти те, як первинний символ сприймається культурною спільнотою [15]. Так, історію про хрещення Русі або думи, Святого Володимира Великого, Тараса Шевченка можна назвати вторинними символами.

В. Ісаїв пропонує розрізнити синоптичні та описово-аналітичні символи [15]. У синоптичному символі видимий знак об'єднує цілий набір значень, пов'язуючи серію групових досвідів. Синоптичні символи можна порівняти з великим витвором мистецтва, подібного, за словами К.Г. Юнга, до «сновидіння, яке за всієї своєї наочності ніколи не витлумачує само себе й ніколи не має однозначного тлумачення. Жодне сновидіння не твердить: «Ти зобов'язаний» або «Така істина»; воно виявляє образ, як природа вирощує рослину, і вже нам надана можливість робити з цього образу свої висновки» [3, 196].

Описовий або аналітичний символ є експліцитним – він явно розповідає історію, яка несе в собі конкретний груповий досвід, але не синергію групових досвідів. Так, «Слово о полку Ігоревім», як і думи, стосується одного реального епізоду досвіду наших українських предків. Але вони стали символами української ідентичності, тому що оповідають про минуле української громади. Такими символами часто стають не лише літературні твори, але й інші форми мистецтва, наприклад, картина І. Рєпіна «Запорожці», яка також відома під назвою «Запорожці пишуть листа турецькому султанові». Описовий символ може містити у собі синоптичні символи: у зазначеній вище картині запорожці виступають саме таким синоптичним символом.

Як зазначає В. Ісаїв, існують синоптичні первинні та вторинні символи, а також описові первинні та вторинні символи [15]. Синоптичними первинними символами є вишиванка, Великодне яйце та їжа [4; 13; 16]; синоптичними вторинними символами – Тарас Шевченко, козаки, тризуб тощо. До описових первинних символів відноситься чимало релігійних доктрин. Історія Адама і Єви, а також історія Різдва є описовими первинними символами. Думи, «Слово о полку Ігоревім» є описовими вторинними символами.

Національна ідентичність, яка ґрунтується на синоптичних первинних символах, зберігається значно довше, ніж ідентичність, що базується на описових і вторинних символах. Відповідно, третє покоління переселенців, відкриваючи для себе свою національну ідентичність, спочатку актуалізує синоптичні первинні символи, які можна ідентифікувати як архетипні символи. Як підкреслював К.Г. Юнг, «архетип є несвідомим змістом, який змінюється та усвідомлюється; він зазнає змін під впливом тієї індивідуальної свідомості, на поверхні якої виникає» [2, 99].

Зовнішні (видимі) символи, такі як національні страви, вироби художньої творчості, зберігаються найдовше. Отже, вони виступають первинними синоптичними символами. Це стосується і національної мови, але лише у царині її первинного символізму, тобто це не вся мова, яка є дескриптивним символом, а слова, що описують національну їжу, прості привітання, назви предметів національного побуту, історичні назви та імена. Навіть висловлюючись англійською мовою, канадські українці вживають транслітерацію архетипних українських назв/слів, як то наприклад *bezkonечnyk* (безконечник), *rysanky* (писанки).

Національні страви, їжа взагалі, є одним з найпоширеніших символів добра і благополуччя, притаманним всьому людству. Їжа на підсвідомому рівні асоціюється з раннім дитинством, матір'ю, сім'єю і як символ вона забезпечує зв'язок між минулим і сьогоденням. Їжа є символом, який передає

інформацію через смак, запах, дотик, зір, звук. Таким чином, вона символічно стосується набагато ширшого кола переживань, ніж більшість інших символів. Оскільки їжа є щоденною діяльністю, вона охоплює весь життєвий цикл як індивіда та його / її сім'ї, так і всієї національної спільноти [15].

Об'єкти художньої творчості, наприклад, писанка, є символом, який має загальнолюдську форму, відносно загальний контекст, але вона сповнена унікального культурного сенсу, відтак вона постає символом української ідентичності. Вишиванка є символом, що має спільну для багатьох культур форму, але порівняно унікальний контекст і зміст, вона також символізує українську ідентичність.

Отже, синоптичні первинні символи є найсильнішими та найяскравішими символами національної ідентичності, оскільки вони імпліцитно містять у собі суттєву інформацію про унікальний досвід групи. Ця інформація забезпечує кращий зв'язок зі своїм національним корінням. Груповий досвід певної національної спільноти передається наступним генераціям через подібні культурні символи, які об'єктивують конкретні історичні переживання, постаючи як культура народу.

Культурна модель Г. Хофстеде (the "onion" model of culture) інтерпретує культуру як цибулину, серцевина якої є поза артикуляцією, а кожний з шарів представляє певний код культури – це ритуали, герої та символи [14]. Для глибокого розуміння певної культури, зокрема культури України та світового українства, нам необхідно дешифрувати кожний з цих культурних кодів. І до сьогодні «сутність» національної ідентичності канадського українця відтворює основний первинний досвід нації, закодований в їжі (національних стравах), предметах художньої творчості та навчанні своїх дітей рідній мові.

Наукова новизна. Синоптичні первинні культурні символи є архетипними символами. Вони надають сенсу і мети всім елементам культури, виступаючи смислокреативним екзистенційно-символічним феноменом, укоріненим у несвідомому певної спільноти [10]. Вони сприяють декодуванню множинності смислів культури та її унікального досвіду, «перекладаючи» архетип мовою культури [1; 11]. З архетипними символами необхідно взаємодіяти не лише в синхронному, але й в діахронному аспекті, враховуючи нюанси передачі інформації від однієї генерації до іншої. Досить часто архетипні символи виступають медіаторами в міжпоколінному просторі, оптимізуючи діалог представників різних генерацій.

Висновки. Архетипні культурні символи роблять неоціненний внесок у процес національної ідентифікації, виступаючи при цьому одним із способів осмислення та інтерпретації навколишнього світу. Для канадських українців вони уособлені в національній кухні, виробі художньої творчості та рідній мові. За допомогою цих символів українці усвідомлюють свою приналежність до певної національної і культурної групи, своє призначення в світі та формують власні життєві стратегії.

Література

1. Шинкарук В.Д., Салата Г.В., Данилова Т.В. Дихотомія «культура – цивілізація» в англо-американському і західноєвропейському науковому дискурсі. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2018. №2. С. 82-87.
2. Юнг К.Г. Архетип и символ. Москва: RENAISSANCE, 1991. 304 с.
3. Юнг К.Г. Психология и поэтическое творчество / Судьба искусства и культуры в западноевропейской мысли XX в. Москва: RENAISSANCE, 1979. С. 179-210.
4. Branch R. Pysanky. Ukrainian Canadian Congress. 1976. URL: <http://www.uccregina.ca/en/pysanky.htm> (дата звернення: 10. 12. 2018).
5. Cassirer E. The Philosophy of Symbolic Forms. Vol. 2: Mythical Thought. Yale University Press, 1965. 388 p.
6. Cassirer E. The Philosophy of Symbolic Forms. Vol. 4: The Metaphysics of Symbolic Forms. Yale University Press, 1998. 264 p.
7. Chyzhevskiy D.A History of Ukrainian Literature: From the 11th to the End of the 19th Century. Edited with a foreword by George S. N. Luckyj. Littleton, CO: Ukrainian Academic Press, 1975. 681 p.
8. Cooley C.H. Human Nature and the Social Order. Cornell University Library, 2009. 438 p.
9. Cooley C.H. Social Organization: A Study of the Larger Mind. Forgotten Books, 2019. 458 p.
10. Danylova T. Overcoming the Cultural Differences: Parable as a Means of Intercultural Dialogue. Anthropological Measurements of Philosophical Research. 2013. Is. 3. P. 42-51.
11. Danylova T. The Way to the Self: The Novel "Steppenwolf" Through the Lens of Jungian Process of Individuation. Anthropological Measurements of Philosophical Research. 2015. Is. 7. P. 28-35.
12. Eil D. Ukrainian Cultural Identity Deeply Rooted in Province. Sask Culture. 2011. URL: <https://www.saskculture.ca/impact/success-stories/ukrainian-cultural-identity-deeply-rooted-in-province> (дата звернення: 10. 12. 2018).
13. Hinder R.L., Mochoruk J. (Eds.). Re-Imagining Ukrainian – Canadians: History, Politics, and Identity. University of Toronto Press, 2011. 448 p.
14. Hofstede's Cultural Onion. Notes on Intercultural Communication. 2013. URL: <https://laofutze.wordpress.com/2009/08/28/303/> (дата звернення: 10. 12. 2018).
15. Isajiw W.W. Symbols and Ukrainian Canadian Identity: Their meaning and Significance / Visible Symbols: Cultural Expression Among Canada's Ukrainians. (M.R. Lupul. Ed.). Edmonton, University of Alberta, 1984. P. 119-129.
16. Lesiv M. From Ritual Object To Art Form: The Ukrainian Easter Egg Pysanka In Its Canadian Context. Folklorica. 2007. Vol. XII. URL: <https://journals.ku.edu/folklorica/article/view/3782/3620> (дата звернення: 10. 12. 2018).
17. Mead G.H. The Individual and the Social Self: Unpublished Work of George Herbert Mead. D.L. Miller (Ed.). University of Chicago Press, 1982. 229 p.
18. Shynkaruk L.V., Salata H.V., Danylova T.V. Dialogue of Cultures: E. Hall and F. Kluckhohn. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2018. № 3. С. 128-133.
19. Shynkaruk V.D., Salata H.V., Danylova T.V. Myth as the Phenomenon of Culture. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2018. № 4. С. 17-22. DOI: doi.org/10.32461/2226-3209.4.2018.152938
20. White L.A. The Science of Culture: A Study of Man and Civilization (Foundations of Anthropology). Percheron Press / Eliot Werner Publications, 2005. 502 p.
21. White L.A. The Evolution of Culture. Routledge, 2007. 400 p.

References

1. Shynkaruk, V.D., Salata, G.V., & Danylova, T.V. (2018). The Dichotomy "Culture – Civilization" in the Anglo-American and Western European Scientific Discourse. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald*, 2, 82-87 [in Ukrainian].
2. Jung, C.G. (1991). *Archetype and symbol*. Moscow: RENAISSANCE. [in Russian].
3. Jung, C.G. (1979). Psychology and poetry. In *The fate of art and culture in the Western European thought of the 20th century*. Moscow: RENAISSANCE. [in Russian].
4. Branch, R. (1976). Pysanky. *Ukrainian Canadian Congress*. Retrieved December, 10, 2018, from <http://www.uccregina.ca/en/pysanky.htm> [in English].
5. Cassirer, E. (1965). *The Philosophy of Symbolic Forms. Vol. 2: Mythical Thought*. Yale University Press. [in English].
6. Cassirer, E. (1998). *The Philosophy of Symbolic Forms. Vol. 4: The Metaphysics of Symbolic Forms*. Yale University Press. [in English].
7. Chyzhevskiy, D. (1975). *A History of Ukrainian Literature: From the 11th to the End of the 19th Century*. Edited with a foreword by George S.N. Luckyj. Littleton, CO: Ukrainian Academic Press. [in English].
8. Cooley, C.H. (2009). *Human Nature and the Social Order*. Cornell University Library. [in English].
9. Cooley, C.H. (2019). *Social Organization: A Study of the Larger Mind*. Forgotten Books. [in English].
10. Danylova, T. (2013). Overcoming the Cultural Differences: Parable as a Means of Intercultural Dialogue. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*, 3, 42-51. [in English].
11. Danylova, T. (2015). The Way to the Self: The Novel "Steppenwolf" Through the Lens of Jungian Process of Individuation. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*, 7, 28-35. [in English].
12. Ell, D. (2011). Ukrainian Cultural Identity Deeply Rooted in Province. *Sask Culture*. 2011. Retrieved December, 10, 2018, from <https://www.saskculture.ca/impact/success-stories/ukrainian-cultural-identity-deeply-rooted-in-province> [in English].
13. Hinthor, R.L., & Mochoruk, J. (Eds.). (2011). *Re-Imagining Ukrainian – Canadians: History, Politics, and Identity*. University of Toronto Press. [in English].
14. Hofstede's Cultural Onion. (2013). *Notes on Intercultural Communication*. 2013. Retrieved December, 10, 2018, from <https://laofutze.wordpress.com/2009/08/28/303/> [in English].
15. Isajiw, W.W. (1984). Symbols and Ukrainian Canadian Identity: Their meaning and Significance. In *Visible Symbols: Cultural Expression Among Canada's Ukrainians*. (M.R. Lupul. Ed.). Edmonton, University of Alberta. [in English].
16. Lesiv, M. (2007). From Ritual Object To Art Form: The Ukrainian Easter Egg Pysanka In Its Canadian Context. *Folklorica*, XII. Retrieved December, 10, 2018, from <https://journals.ku.edu/folklorica/article/view/3782/3620> [in English].
17. Mead, G.H. (1982). *The Individual and the Social Self: Unpublished Work of George Herbert Mead*. D.L. Miller (Ed.). University of Chicago Press. [in English].
18. Shynkaruk, L.V., Salata, H.V., & Danylova, T.V. (2018). Dialogue of Cultures: E. Hall and F. Kluckhohn. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald*, 3, 128-133. [in English].
19. Shynkaruk, V.D., Salata, H.V., & Danylova, T.V. (2018). Myth as the Phenomenon of Culture. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald*, 17-22. DOI: doi.org/10.32461/2226-3209.4.2018.152938. [in English].
20. White, L.A. *The Science of Culture: A Study of Man and Civilization (Foundations of Anthropology)*. Percheron Press / Eliot Werner Publications. [in English].
21. White, L.A. *The Evolution of Culture*. Routledge. [in English].

Стаття надійшла до редакції 02.12.2018 р.